रञ्जकः-ञ्जिका, रञ्जकः-रजकः-ञ्जिका-जिका, रिरङ्क्षकः-क्षिका, रारजकः-जिका ; रङ्क्ता-रङ्क्त्री, रञ्जयिता-रजयिता-त्री, रिङ्क्षिता-त्री, रारजिता-त्री ; इत्यादिकानि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकरजतिवत् (1372) ज्ञेयानि । शतरि [1]रज्यन्-न्ती, इति, शानचि, रज्यमानः इति च भवति । भौवादिकधातुवत् सर्वाण्यपि विशेषरूपाण्यस्मादपि भवन्तीति च बोध्यम् । घिनुणि-[A]रागी ।

(1374) "रप व्यक्तायां वाचि"

(I-भ्वादिः-401. अक. सेट्. पर.)

'— वचसि क्लैब्ये' इति दशपाद्युणादिवृत्ति (I-111) पाठः ।
रापकः-पिका, रापकः-पिका, रिरपिषकः-षिका, रारपकः-पिका ; रपिता-त्री, रापयिता-त्री, रिरपिषिता-त्री, रारपिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचपतिवत् (497) ज्ञेयानि । [2]राप्यम्, [3]रिपुः इमौ रूपौ विशेषेण भवतः इति ज्ञेयम् ।

(1375) "रफ गतौ" (I-भ्वादिः-413. सक. सेट्. पर.)

धातुममुं हिंसार्थं पठति कण्ठः इति क्षीरस्वामी ।
राफकः-फिका, राफकः-फिका, रिरफिषकः-षिका, रारफकः-फिका ; रफिता-त्री, राफयिता-त्री, रिरफिषिता-त्री, रारफिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचपतिवत् (497) बोध्यानि ।

---

1. शतरि शपो दिवादित्वाच्छ्यनि, तस्यापित्सार्वधातुकत्वेन ङिद्वद्भावात्, 'अनिदितां हल उपधायाः क्ङिति' (6-4-24) इत्युपधानकारलोपः ।

2. 'आसुयुवपिरपि—' (3-1-126) इति ण्यत् । यतोऽपवादः ।

3. 'रपेरिच्चोपधायाः' (द. उ. 1-111) इति कुप्रत्ययः, उपधायाः इच्च भवति । रिपुः=वैरी । अत्र द. उ. टिप्पण्याम् "श्वेतवनवासिना रपेर्हिंसार्थत्वमाश्रित्य रिपुशब्दो निरुक्तः । तथाहि—"रपति हिनस्ति इति रिपुः=शत्रुः । संज्ञाशब्देषु धातोरर्थान्तरवृत्तित्वमस्ति । तथाह्युक्तम्—'धातोस्तदर्थातिशयेन योगस्तदुच्यते पञ्चविधं निरुक्तम् ।' इति" [पृष्ठम् 14. 15.) इत्युक्तम् ।

A. 'एता देवानुरोधिन्यो द्वेषिण्य इव रागिणम् ।' भ. का. 7. 9.